

STONSKOJ KAMENICI

Pri svjetlu unutrašnje svijeće

*Hiniš ti da si kamen, ali skrivaš
u sebi ono što i žena krije,
duboka svjetlost kojoj nebo bivaš,
kad otvore te silom, sva se slije*

*u prezreno ti zrcalo što stoji
ponuđeno za odraz ovom svijetu
našem u kojem more što se poji
budi u nama pomamu i sjetu.*

*Prinosimo te, slatku kakva jesi
i gorčku, sebi požudno na usne,
nalik na pričest i svi naši grijesi*

*iščeznu začas, tvoje nas otajstvo
iskupi, ali ponove se gnusne
te kretnje - tebi počast i izdajstvo.*

Luko Paljetak

